

Babylón

Jaromír Nohavica

^G Jako dítě, které ^{Emi} mámě se ztratilo,
^{Ami} stojím na kraji ^C města jménem ^D Babylon
^G ničemu nerozumím, ^{Emi} vůbec nic nechápu
a ^{Ami} nemám ^D žádný ^G plán.

V cizím městě, samé cizí ulice,
cizí písma a cizí krasavice,
taxikáři chtějí divné bankovky
velké jak cirkusový stan.

®.:

^D Ruce z papíru, ^G nohy z olova
^{H7} signály z vesmíru a ^{Emi} obrázky z Kosova,
^C před světem na útěku ^G u bran ^{Ami} novověku,
^C novo ^D věku...

Trhani lačně chodí kolem plných stolů,
brčkama dopíjejí nedopitou coca-colu,
po hlavní ulici v šaškovské čepici,
kráčí apoštol Jan.

Pasáží chtěl jsem projít do jiného dvoru
ale panáček ukazuje červená na semaforu.
Nejprve jede všechno co je hnědé
a potom veliký šéf.

Ten chlap co mě kopl, řekl sorry
a pak šel, ale ono to stejně bolí,
jako kdyby chtělo.
A to co kape z mého rozbitého kolena
je moje, ne jeho krev.

®.:

S vozíkem pojedu sám mezi regály,
koupím si všechny věci, které na mě čekaly,
barvy olejovky, potápěče do sodovky,
struhadlo na mrkev.

V gumové masce krásné paní Marilyn,
a k tomu všemu ještě v saténové košili,
ve vlasech rudé květy vrazím na toalety
a řeknu „Tady jsem“.

A bude ticho, budou se divit,
všichni ti kovbojové, rádi že jsou ještě živi,
a ani kapka vína neukápne na podlahu,
na kachlíkovou zem.

®.:

Úsměv načerveno, tváře nabílo,
jako dítě, které mámě se ztratilo,
jako ptáče, které vypadlo z hnízda,
mávnou křídly a uletím všem (3x)

Bláznivá Markéta

Jaromír Nohavica

/:Ami, A2 :/

Ami Bláznivá Marké E ta
v E7 podchodu těšíns Ami kého nádraží
Dmi zpí Ami vá, Ddim zpí Ami vá,
E7 zpí Ami vá a za E7 me Ami tá,

/:Ami, A2 :/

Je to princezna zakletá,
s erární metlou jen tak pod paží,
když zpívá, zpívá,
zpívá a zametá.

®:

Vajglové blues, rumový song, jízdenková E7
symfonietta,
pach piva z Ami úst a oči plonk, to zpívá E7 Markéta,
C bláznivá E7 Marké Ami ta, Dmi na Ami na Ddim na Ami
na
Ddim na Ami na na na E7 ná Ami na na. A2, Ami, A2

Famózní subreta
na scéně válečného šantánu
byla, byla
krásná k zbláznění,

/:Ami, A2 :/

Líza i Rosetta,
lechtivé snění zdejších plebánů,
byla, byla,
byla, a není.

®:

V nádražním podchodu
jak v chrámu katedrály v Remeši
ticho, ticho,
Markéta housku jí,

/:Ami, A2 :/

Pak v kanclu u vchodu
své oranžové blůzy rozvěší,
a já ji, a já ji,
a já ji pořád miluji...

Cukrářská bossa-nova

Můj Cmaj7 přítel Gdim snídá sedm Dmi7 kremrolí G7
a když je Cmaj7 spořádá, dá si Gdim repete,
Dmi7 cukrlát G7 ko,
on totiž Cmaj7 říká: Gdim Dobré lidi zuby Dmi7 nebolí
G7
a je to Cmaj7 paráda, chodit Gdim po světě
a Dmi7 mít, G7 mít v ústech Cmaj7 sladko. Gdim, Dmi7,
G7

®:

Cmaj7 Sláva, Gdim cukr a Dmi7 káva a půl litru G7
becherovky,
Cmaj7 hurá, hurá, Gdim hurá, půjč mi Dmi7 bůra, útrata
dnes G7 dělá čtyři stovky,
všechny Cmaj7 cukrářky z celé Gdim republiky
na něho Dmi7 dělají slad'ounké G7 cukrbliky
a on jim Emi7 za odměnu zpívá A7 zas a znovu
Dmi7 tuhletu G7 cukrářskou bossa-no Cmaj7 vu. Gdim,
Dmi7, G7

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

®:

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

®:

Dál se háže kamením

Jaromír Nohavica

1.
Dmi Ve městě jménem Jeruzalém, v hlavním městě
římské Fdimi kolonie,
na sklonku A7 velikonoc Pilát si ruce my Dmi je,
otrhaný Ježíš stojí opodál, dav se mu s Fdimi měje
zblízka,
jak je to A7 dál? Dál se háže kamením a Dmi píská
Gmi ... Dmi, A7, Dmi

R1: K Dmi říže se nemění, jen příjmení a jména,
když letí kamení, jde Fdimi kolem huby pěna,
Gmi potom se omluvíme, Dmi pomníky postavíme
A7 a housky posvač Dmi íme.

Břevnovským klášterem jde dým, kříže se pálí,
ve jménu kalicha oltáře rozsekali
a dobrý muž schovaný za portál křičí: "To d'ábel
spískal!",
Jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...

R2: Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
potom se omluvíme, pomníky postavíme
a hlavy ozdobíme.

Kostel v Arles se kácí dle žabí perspektivy,
bláznivá krásu, Vincent je jurodivý,
profesor akademie předvádí lineál: "Jak radno viděti,
je to ryska,"
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na
na ...

R2:

Malý muž s kytarou na pódiu otvírá vrátka,
Pravda je v proscéniu, krutá a bez pozlátka,
a lidé opouštějí sál, zaujmou stanoviska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na
na ...

R2:

Dmi Ve městě jménem ..., to je vlastně jedno,
na sklonku přítomnosti a Fdimi historie
miliarda A7 Pilátů zase si ruce my Dmi je ...

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Ami Děvenka Štěstí a F6 mládenec Žal
E7 spí v jedné posteli, kte Ami rou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se F6 tulí ve spánku,
z E7 jednoho talíře sní Ami dají pohanku,
ona má Dmi bílý šlo G7 jír, on chodí v C černé kutn
Ami ě,
milenci Dmi pod obojí G7 , jak vese C le, tak smutně,
v Ami dřevěné kořence F semínka po bodlá Ami čí,
děvenka s Dmi mládencem, E7 dva věční Ami
rozsévači F6, E7, Ami .

Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty,
mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíraky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života,
potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a potom přetrhla se.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku,
ženich a nevěsta, my jejich svatebčané,
na cestách-necestách čekáme, co se stane,
ze síně svatební zní dlouhé pastorále.
Děvenka s mládencem a tak dále...

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami Šel včera městem Emi muž
a šel po hlavní Ami třídě, Emi, Ami
šel včera městem Emi muž
a já ho z okna Ami viděl Emi ,
C na flétnu chorál G hrál,
znělo to jako Ami zvon
a byl v tom všečen Emi žal,
ten krásný dlouhý F tón,
a já jsem náhle F#dim věděl:
Ano, to je E7 on, to je Ami on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

®:Na na na Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7
Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán

Celý se strachem chvěl,
když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl:
to je Darmoděj, můj Darmoděj.

®: Ami Můj Darmoděj Emi ,
vagabund C osudů G a lásek,
Ami jenž prochází F všemi F#mi sny,
ale dnům E7 vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo,
jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl:
ano, já jsem on, já jsem on.

®:Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj krásné zlo jed mám pod jazykem
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Divoké koně

Jaromír Nohavica

Ami Já viděl Dmi divoké Ami koně, C běželi Dmi
soumra Ami kem,
Ami Já viděl Dmi divoké Ami koně, C běželi Dmi
soumra Ami kem,
Dmi Vzduch Ami těžký Dmi byl a divně Ami voněl
G#dim tabá F kem.
Dmi Vzduch Ami těžký Dmi byl a divně Ami voněl E7
tabá Ami kem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládné zápach klisen na břehu jezera,
V nozdrách sládné zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně....

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Z Těšina Emi vyjíždí Dmi7 vlaky co F čtvrtodi C nu,
Emi, Dmi, G
C včera jsem Emi nespál a Dmi7 ani dnes F nespočinu,
C, Emi, Dmi, G
F svatý G Medard, můj C patron, ťuká si nače G lo,
ale F dokud se G zpívá, F ještě se G neumřelo.
C, Emi, Dmi, G

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil drazé,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

^C Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
^F až jednou vyrosteš, ^G budeš doktorem ^C práv.
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
^F já jim ale na to řek': "Ch ^G ci být hlídačem ^C krav."

®:

Já chci ^C mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
^F od rána po celý ^G den zpívat si ^C jen,
zpívat si: pam pam pam ^{F, G, C} ...

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

®:

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

®:

Jacek

^G Na druhém břehu řeky ^D Olzy žije Jacek,
^C mám k němu stejně blízko ^G jak on ke mně,
^G máváme na sebe z ^D říční navigace,
^C dva spojenci a dvě ^G spřátelené země,
jak malí kluci házem z ^D břehů žabky,
^C kdo vyhraje, má z protěj ^G šího srandu,
hlavama krouť česko- ^D polské babky,
^C děláme prostě vlastní ^G propagandu.
^G Na na ^D na na ^C na na ^G ná na ^D na ^C náná ^G na

Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,
týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!",
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru,

Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek,
aspoň se máme s Jackem o co hádat,
on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje
a v praxi demonstrujem Solidarnosc,

Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země
/: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
řeka se krouť jako modrá šňůrka
a my dva házem kachnám vprostřed řeky
krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :/
Na na na ...

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

Býval jsem ^D chudý jak ^G kostelní ^D myš,
na půdě ^{F#mi} půdy jsem ^{Hmi} míval svou ^A skrýš,
/: ^G pak jednou v ^D létě ^A řek' jsem si: ^{Hmi} at',
^G svět facku ^D je tě, a ^G tak mu to ^D vrat'. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/

®:

Jdou po mně, ^D jdou, ^G jdou, ^D jdou,
na každém ^{F#mi} rohu má ^{Hmi} jí fotku ^A mou,
^G kdyby mě ^D chytli, ^A jó, byl by ^{Hmi} ring,
^G tma jako v ^D pytli je v ^C celách Sing- ^G sing. ^{A, D,}
^{G, D}

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
/: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

®:

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :/

®:

Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

^{Ami} Ještě se mi o tobě ^{Ami/G} zdá, ještě mi nejsi ^F
lhostejná,
^{Ami} ještě mě budí v ^{Ami/G} noci takový zvláštní ^F
pocit,
^{Dmi} ještě si zouvám boty, ^F abych snad neušpinil
^{D#dim} náš nový běhoun ^E v síni.

®:

Ještě mi ^{Ami} scházíš, ještě jsem ne ^G přivykl,
že nepři ^C cházíš, ^{C/H} že nepřij ^{Ami} deš,
že zvonek ne ^F zazvoní, dveře se ^E neotevrou,
že prostě ^{Ami} jinde ^G s jiným ^C jseš,
^E ještě mi ^F scházíš, ^E ještě stále mi ^{Ami} scházíš ^{Ami/G,}
^{F, Ami, Ami/G, F}

Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých
rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek
Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

®:

Jiné to nebude

Jaromír Nohavica

kapo 3

Emi Zdá se mi ja C ko bych házel G hrách na stě H7 nu
Emi ať dělám, co C dělám, včerej G šek nedože H7 nu

Ami A to, co mi zítřek přine Emi se
Ami skryto je za Edim tmavým závě H7 sem

Sloka za slokou a refrén k refrénu
někde z dálky slyším houkat sirénu
Nebe hvězdama je poseto
kde se touláš, moje Markéto

®:

Jiné Emi to nebu Ami de H7
děkuju ti osude
za všechno, co se stalo
co nám C na dně šálku po vypití H7 kávy zůstalo

Vítr to, co navál, sice odvane
ale všechny naše slzy, ty jsou někde schované
no a ten kdo je tam počítá
ten ví nejlíp, jak je láska složitá

Slova jsou jak suché třísky do pecí
škrtněš sirkou a už nelze utéci
Všude samý prach a bodláčí
lidem to fakt jednou nestačí

®:

Za obzorem v dálce jedou kombajny
postavme se kamarádi do lajny
jeden rok a nebo už jen den
na koho to slovo padne, půjde ven

S počasím a s pitomcema nervu se
to jsou tam moje dlouhá léta v cirkuse
Ať už horor nebo pohádku
čtu to všechno pěkně řádek po řádku

®:

Pozpátku to nepůjde
děkuju ti osude
za všechno, co se stalo
co nám na dně šálku po vypití kávy zůstalo

Jiný to nebude, děkuju ti osude (4x)
Jiný to, finýto

Kometa

Jaromír Nohavica

^{Ami} Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
^{Dmi} zmizela jako laň ^{G7} u lesa v remízku,
^C v očích mi zbylo jen ^{E7} pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

®:

^{Ami} O vodě, o trávě, ^{Dmi} o lese,
^{G7} o smrti, se kterou smířit ^C nejde se, ^E
^{Ami} o lásce, o zradě, ^{Dmi} o světě
^E a o všech lidech, co kdy ^{E7} žili na téhle ^{Ami}
planetě. ^{E, Ami}

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

®:

Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

®:

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Lachtani

®:

/: ^C Lach, lach, ^F já, ^C já ^{Ami} lach, lach, ^G já, ^C já :/

^C Jedna lachtaní ^F rodi ^C na ^{Ami} rozhodla se, že si
vyjde ^G do ki ^C na,
jeli lodí, ^C metrem, vlakem a pak ^F tramva ^C jí a teď
^{Ami} u kina Vesmír ^G lachta ^C jí,
^G lachtaní úspory ^C dali dohromady, ^G koupili si
lístky ^C do první ^G řady,
^C táta lachtan řekl: "Nebudem ^F třít bí ^C du" a ^{Ami} pro
každého koupil pytlík ^G araši ^C dů, ó.

®

Na jižním pólu je nehezky a tak lachtani si vyjeli na
grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když zazněl gong a v sále
se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky: sníh a mráz a
sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme
film ze života lachtanů, ó.

®

Tátu lachtana zlost popadla a hned i vyskočil ze
sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady
v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, zima doma, všude je chlad, kde má
chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině, že pak rozšlapala
arašidy po kině, já.

®:

^C Tahle lachtaní ^F rodi ^C na ^{Ami} od té doby nechodí
už ^G do ki ^C na, ^G lach ^C lach.

Mám jizvu na rtu

Jaromír Nohavica

1.

^C Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci
^{Gsus4} a svoji velkou hlavu ^G těžko skryji pod kapucí
^{Ami} a nechutná mi, když se ^F vaří předvařená rýže,
^C v náprsní kapse nosím ^{G/H} Ventinol na potíže.

^{Ami} Jak to tak vidím asi těžko projdu ^{Ami/H} uchem
jehly,

^F a lesem, běhám tak, aby ^C mě vlci nedoběhli.

^{Dmi} a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak ^{Gsus4} mám jizvu na rtu, ^G když při mně stál. ^C,
^{G/H}, ^F, ^G

2.

Sako mám od popílků, na kravatě saze,
mé hrubé prsty neumí uzly na provaze
a když mi občas tečou slzy, hned je polykám
a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly,
a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

3.

Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
 nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý,
v patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky
a v padesáti nechával si věštit od cikánky.

A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise,
básníkům české země chtěl bych uklonit se,
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

4.

V Paříži četl jsem si ruskou verzi Le manité,
a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité,
v New Yorku chyt jsem koutek od plastových
lžiček, ale
nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.

Trumfové eso v mariáši hážu do talónu
a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

5.

Někteří lidi mají fakt divné chutě,
ale já lásko má stále stejně miluju tě
když hážeš bílé křemenáče na cibulku
když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku

A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam
na špatné věci pro ty dobré zapomínám
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál...
když při mně stál...
on při mně stál.

Mikymauz

Jaromír Nohavica

1.
Ami Ráno mě probouzí^G tma, sahám si na zápěs^F tí,
zda-li to^E ještě tluče, Dmi jestli mám^E ještě štěstí,
Ami nebo je po mně a^G já mám voskované bo^F ty,
ráno co^E ráno stejné Dmi probuzení^E do nico^{Ami} ty.

2.
Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

®:
^E Zapínám^F telefon - Dmi záznamník^E cizích citů,
špatné zprávy^F chodí jako Dmi policie^E za úsvitu,
Dmi jsem napůl bdělý a^{G7} napůl ještě v noční pauze,
^C měl bych se smát, ale^E mám úsměv Mikymauze,
Ami rána bych^{Ami/G} zrušil.^{F, E, Ami}

3.
Dobrý muž v rádiu použít Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nudojímá.

4.
Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

®:
Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

5.
Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

6.
Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

®:
Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou
stranou,
máslo bych zrušil.

7.
Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

8.
Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

®:
Sahám si na zápěstí a venku už je zítřka,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.

9.=1.

10.=1.

Mladičká básnička

Jaromír Nohavica

^G Mladičká básnička s ^{Hmi} korálky nad kotníky ^{Emi,D}
^G bouchala na dvířka ^{Hmi} paláce poetiky ^{Emi,D} s
někým se ^G vyspala někomu ^D nedala
láska jako ^{Emi} hobby ^{Cmi} pak o tom napsala ^D blues
na čtyři ^G doby ^{Hmi,Emi,D}

Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty
plná tragiky plná mystiky plná splínu
pak jí to otiskli v jednom magazínu, hm, hm,...

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu
trochu se napila trochu se opila
na účet redaktora za týden nato byla hvězdou
Mikrofóra, ho, ho,...

Pod paží nosila rozepsané rukopisy
ráno se budila vedle záchodové mísy
životem potřísněná múzou políbená
plná zázraků a pak ji vyhodili z gymplu
a hned nato i z baráku, ho, ho,...

Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody
ale básníci-tatíci nepomýšlej na rozvody
cítila u srdce jak po ní přešla železná bota
pak o tom napsala sonnet a ten byl ze života

Jó mladé básničky
vy mladé básničky
jó mladé básničky, mladé básničky ^{G,C,G,D,G}

Možná že se mýlím

Mám ^C rozestláno na posteli ^{Fadd9} pro hosty,
zuby si ^C čistím cizím zubním ^{Fadd9} kartáčkem,
já, ^C snůška zděděných ^{Emi} vlastností
a ^F obyvatel ^{Dmi} planety ^G Zem,
bláznivé ^F Markétě zpívám druhý ^C hlas,
jsem tady ^{Dmi} na světě na krátký ^F víkend na
cestovní ^C pas.
^{Fadd9}, ^C ^{Fadd9}

Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

®.

^C Možná, že se ^F mý ^C lím, možná se ^F mý ^C lím,
snad mi to ^{Emi} dojde léty, ^F snad mi to ^C dojde léty,
mám na to jenom ^F chví ^C li, dojít od startu k ^F cí ^C li,
a tak si ^{Emi} zpívám, a tak se ^F dívám,
a tak si dávám ^C do trumpet. ^{Fadd9}, ^C ^{Fadd9}

Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

®.

V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta ať nám zapěje,
že až sejdeme ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje ...

Muzeum

Jaromír Nohavica

C4sus - 033010

^C Ve Slezském muzeu ^G v oddělení ^{Ami} třetihor
je bílý ^F krokodýl a ^C medvěd a liška a ^{G7} kamenní ^C
trilobiti, ^{G7}

^C chodí se tam jen tak, co ^G noha nohu ^{Ami} mine,
abys viděl, jak ten ^F život plyne,
^C jaké je to všechno ^{G7} pomíjivé ^C živobyті.

^F Pak vyjdeš do parku
a ^{C4sus} celou noc se ^F touláš noční Opavou
a ^B opájíš se ^F představou,
jaké to ^C bude ^F v ráji.

V ^C pět třicet pět jednou z ^G pravidelných ^{Ami} linek,
sedm zastávek do ^F Kateřinek,
^C ukončete nástup, ^{G7} dveře se ^C zavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmílovat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí
a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním
zaručeně.

A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat: "Tutanchámon, Vivat, Vivat!"
po egyptském kraji.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu
a utopence k tomu,
na rozbitém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.

Ale není žádné doma jako není žádné venku,
není žádné venku, to jsou jenom slova,
která obrátit se dají.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egyptřana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vytřukávat do podlahy
rytmus metronomu, který tady klepe
od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit
a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr
a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty

V neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Myš na konci léta

Všichni už ^{Ami} spí, jenom ^E my dva jsme vzhů ^{Ami}
ru,
^C poslední ^G dva v celém ^C do ^{E7} mě,
^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu
^{Dmi} a ona ^E kouká se ^F po ^{G, C} mně ^G
^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu
^{Dmi} a ona ^E kouká se ^{Ami} po mně. ^{E, Ami}

Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí,
je konec léta a začátek sklizně,
/: jenom si nemyslí, ono to bolí,
když někdo kosou tě řízne. :/

Však já si nemyslím, kámoško v bídě,
klidně tu přenocuj, nějak se vejdem,
/: ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde
a večer se zase sejdem. :/

Budeme společně do noci škrábat,
ty svými zoubky, já perem,
/: nevádí, že máme jinačí kabát,
hlavní je, jak ten svět berem. :/

Je konec léta a mně přišlo líto,
že chodí po polích vrazi,
/: škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to,
a tak ti nabízím azyl. :/

Pane prezidente

Jaromír Nohavica

Pane ^Dprezidente - ústavní ^{Emi}činiteli
píšu ^{A7}Vám stížnost že moje děti na mě ^D
zapomněly
jde o syna Karla a mladší ^{Emi}dceru Evu
rok už ^{A7}nenapsali rok už nepřijeli na ^Dnávštěvu

®:

Vy to ^Gpochopíte
vy totiž ^{Ami}všechno víte
vy se ^Dporadíte vy to vyřešíte
vy mě ^Gzachráníte

Pane prezidente
já žádám jen kousek štěstí
pro co jiného jsme přeci zvonili
klíčkama na náměstí

Pane prezidente a ještě stěžuju si
že mi podražili pivo jogurty párky i trolejbusy
i poštovní známky i bločky na poznámky
i telecí plecko Řecko i Německo - prostě všechno

®:

Pane prezidente České republiky
oni mě propustili na hodinu z mé fabriky
celých třicet roků všechno bylo v cajku
teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku

®:

Pane prezidente - moje Anežka kdyby žila
ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu patrně přizabila
řekla by: Jaromíre chováš se jak malé děcko
víš co on má starostí s celou tu Evropu s vesmírem a
vůbec všechno

®:

Pane prezidente.

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

^{Ami}Krabička cigaret a ^Cdo kafe ^Grum, ^Frum, ^{Ami}
rum,
dvě vodky a fernet a teď, ^Cdoktore, ^Gčum, ^Fčum,
^{Ami}čum,
chra ^{Dmi}pot v hrud ^Fním ko ^{Ami}ši, no ^{Dmi}to je ^Fzáži
^Etek,
^{Ami}my jsme kámoši řidi ^Cčů sani ^Gtek, - ^Ftek, - ^{Ami}
tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -
dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®:

^{Ami}Cirhóza, ^Ctrombóza, ^Gdávivý ^Ckašel,
^{Dmi}tuberku ^{Ami}lóza - ^Ejó, to je ^{Ami}naše!
neuróza, ^Cskleróza, ^Gohnutá ^Czáda,
^{Dmi}paraden ^{Ami}tóza, no ^Eto je pa ^{Ami}ráda!
Jsme ^{Dmi}slabí na tě ^{Ami}le, ale ^Gsilní na du ^Cchu,
^{Dmi}žijem vese ^{Ami}le, ^Ejuchuchuchu ^{Ami}chu!

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodí, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®:

Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivická záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Petěrburg

Jaromír Nohavica

^{Ami} Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, ^F padá
^E na mě ^{Ami} žal,
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku ^F chleba, kterou ^E
jsem mu ^{Ami} dal.

®:

/: ^C Lásku moji ^{Dmi} kníže I ^E gor si bere,
^F nad sklenkou vodky ^{H7} hraju ^{Adim} si ^E s
revolverem,
^{Ami} havran usedá na střechy Petěrburgu, ^F čert a ^E by
to ^{Ami} spral.

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

®:

/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve
spánku. ./

Pro malou Lenku

^{Ami} Jak mi tak docházejí ^{D7} síly, já ^G pod jazykem
^{G/F#} cítím ^{Emi} síru,
^{Ami} víru, ztrácím ^{D7} víru, a to mě ^G míchá,
^{Ami} minomety reflektorů st ^{D7} řílí
jsem ^G malým ^{G/F#} terčem ^{Emi} na bitevním poli,
kdekdo mě ^{Ami} skolí, a to mě ^{D7} bolí, u srdce ^G
píchá.

®:

^{Ami} Rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
z rozbitého ^G nosu ^{G/F#} krev mi ^{Emi} teče,
na čísle ^{Ami} 56 10 ^{D7} 9 nikdo to ^G nebere,
^{Ami} rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
na hrachu ^G klečet, ^{G/F#} klečet, ^{Emi} klečet,
^{Ami} opustil mě můj děd Vše ^{D7} věd a zas je ^G úterek.
^{Ami} Jak se ti ^{D7} vede? No ^G někdy fajn a ^{G/F#} někdy
je to v ^{Emi} háji,
dva ^{Ami} pozounisti z vesnické ^{D7} kutálky pod okny
mi ^G hrají:
tú tú ^{Ami} tú ... ^{D7, G, Emi, Ami, D7, G, Ami, D7, G, Emi, Ami,}
^{D7, G}

Jak říká kamarád Pepa:
co po mně chcete, slečno z první rady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi
řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě
zdraví.

®:

Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žeš' nás měla,
to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme
kvinde.

®:

Přítel

Jaromír Nohavica

Jestlipak ^A vzpomínáš si ještě na ten ^E čas,
táhlo nám ^D na dvacet a slunko bylo v ^E nás,
^{Hmi} vrabci nám jedli z ruky,
^D život šel bez záruky,
^A ale taky bez příkras ^{E/G#} .

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání anebo rovnou hned.

®: ^{Hmi} Kam jsme se poděli
^D kam jsme se to poděli,
^A kde je ti ^E konec, můj ^{F#mi} jediný příteli,
^{Hmi} zmizels' mi, nevím ^E kam,
^{F#mi7} sám, sám, ^D sám, jsem tady ^A sám.
^{E/G# D/F# A E}

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe tak z mých
dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'as.

®:Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmiň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.

Tvuj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda vzala nam, co ji kdo dal,
a tobe i to poslední.

®:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka,
kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítil.

®:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Sarajevo

Jaromír Nohavica

^{Emi} ^{Ami} ^{D7/F} ^G ^{H7} ^{Emi} ^{Ami} ^{H7} ^{Emi}

^{Emi} Přes haličské pláne ^{Ami/F#} vane vítr zlý,
to ^{H7} málo, co jsme měli, nám ^{Emi} vody sebraly
jako tažní ptáci, ^{Ami/F#} jako rorýsi
^{H7} letíme nad zemí, dva ^{Emi} modré dopisy.

®:
^{Emi} Ještě hoří oheň a ^{Ami} praská dřevo,
^{D7/F#} ale už je čas jít ^G spát, ^{H7}
^{Emi} tamhle za kopcem je ^{Ami} Sarajevo,
tam ^{H7} budeme se zítra ráno ^{Emi} brát.

Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

®:

Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

®:
Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, lásko, brát ...

Starý muž

Jaromír Nohavica

^G Až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} staré knihy
číst
a mla ^C dé ví ^D no lisovat,
^G až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} si konečně
jist tím, ^C koho ch ^D ci milovat,
^G koupím si perga ^{Hmi} men a štětec a tuš
a jako ^{Emi} čínský mudrc sed ^D nu na břeh řeky
a budu ^G starý ^{Hmi} muž ^{Emi}, ^C sta ^D rý ^G muž. ^{Hmi},
^{Emi}, ^C, ^D

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

^C, ^{C/H}, ^{Ami}, ^{C/H}, ^C, ^{C/H}, ^{Ami},

^{C/H}, ^C, ^{C/H}, ^{Ami}, ^{C/H}, ^C, ^{C/H}, ^D

R: Na na na ...

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánku,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Strakapůd

^H, ^E, ^{F#}

^H Vysvitlo slunko, modrý ^E strakapúd ^{F#} k obloze ^H
vzlétá ^E, ^{F#}
^H a ty si krásná jako ^E meruňka ^{F#} uprostřed ^H léta ^E,
^{F#}
a ty si ^E krásná ^{F#} jako réva v ^H Boršicích
Když zem se ^E slévá s ^{F#} oblohou ^H hořící

^H Zatajím dech abych snad ^E nezkazil ^{F#} co se ti ^H
zdá ^E, ^{F#}
^H pod hlavou máš jen ruce ^E polštářek ^{F#} ukrad' jsem
^H já ^E, ^{F#}

A ty jsi ^E mírná ^{F#} jako vítr v ^H jahodách
tvá hrud' se ^E vzdouvá ^{F#} malý člun ^H na vodách

^H Vysvitlo slunce modrý ^E strakapud ^{F#} po nebi ^H
krouží ^E, ^{F#}
^H Probud' se láska moje ^E srdce mé ^{F#} po tobě ^{G#mi}
touží

A ty si ^E vroucí ^{F#} jako láva ^H pod Etnou
Když sopka ^E vstává ^{F#} bázlíví ^H odlétnou

^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám
^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám
^E, ^{F#}, ^H

Svátky slunovratu

^{Emi} Od rána zvoní u mě tele ^{Ami} fon, a já ho radši ^{Emi}
nezvedám, ^{Ami}
^{Emi} od rána zvoní u mě tele ^{Ami} fon,
a já takový ^{Emi} normální strach ^{Ami} mám,
^{Emi} že na mě vědí něco, co na sebe ^{Ami} nevím ani ^{Emi}
já,
ani ^{Hmi} já. ^{Emi}, ^{H7}

O svátcích slunovratu, převlečen za maňáska, hrál
jsem co hrál,
rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno
nadarmo do úst bral,
a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.

®:

^{Emi} Oči máme po ot ^G cích a vlasy po mat ^{Ami} kách,
ale jsme ^{Emi} napůl sirotci a ^{Hmi} napůl děti všech,
hledáme ^C jména na náhrob ^{Ami} cích a jiných památk
^{H7} ách,
my ^{Emi} bezprizorní, my ^{Ami} umístění ^{H7} v
panelových interná ^{Emi} tech.

V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna,
hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu
nevěrná,
tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději, zloději!

Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své
rozměry,
dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery,
prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.

Těšínská

Jaromír Nohavica

Ami Kdybych se narodil Dmi před sto léty
F, E7 v tomhle Ami městě Dmi, F, E, Ami
Ami u Larichů na zahradě Dmi trhal bych květy
F, E7 své ne Ami věště. Dmi, F, E, Ami
C Moje nevěsta by Dmi byla dcera ševcova
F z domu Kamińskich C odněkud ze Lvova
kochał bym ją i Dmi pieścił F chy E ba lat Ami
dwieście.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida
Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem
knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek
za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté
století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko
tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla
řeka.

Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Ještěže člověk nikdy neví, co ho čeká.
na na na na...

Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

C Vlaštovko, leť Ami přes Čínskou zeď,
F přes písek pouště Go G bi,
C oblétni zem, Ami vyleť až sem,
F jen ať se císař zlo G bí.
Emi Dnes v noci zdál se mi Ami sen,
F že ti zrní nasypal G Ludwig van Beethoven,
C vlaštovko, leť, Ami nás, chudé, veď F, G, C .

Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C vlaštovko, leť, Ami nás, chudé, veď F, G, C ,
vlaštovko, leť, Ami nás, chudé, veď,
C vlaštovko, leť ...

Zajíci

Jaromír Nohavica

^G Podzimní bílá mlha ^C válí se ^G po mechu, ^C
myslivci ^D vstávají' už ^G ráno,
^G zajíci vylezli a ^C nechce se jim ^G z pelechu, ^{Ami}
neboť se ^D chtějí dožít ^G Vánoc.

®:

^G Vzduchem zní fanfára - ^D tramtarararara, ^C po poli
kráčejí ^G střelci,
/: ^G já se svou ^D kytarou zpí ^C vám písničku ^G
prastarou ^{C(Ami)} o tom,
že ^D malí budou ^G velcí. :/

Zajíci naposledy potřesou si tlapkama a potom
obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama na trati pole-
louky-lesy.

®:

Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí, nohy jsou naše
hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi, a teď,
zajíci, hurá na ně!"

®:

+ že ^{Ami} malí ^D budou jednou ^G velcí ...

Zatanči

Jaromír Nohavica

^{Emi} Zatan ^G či, má milá, ^D zatanči ^{Emi} pro mé oči,
^{Emi} zatan ^G či a vetkni ^D nůž do mých ^{Emi} zad,
^{Emi} ať tvůj ^G šat, má milá,
^D ať tvůj šat ^{Emi} na zemi skončí,
^{Emi} ať tvůj ^G šat, má milá, ^D rázem je ^{Emi} sňat.

®:

^{Emi} Zatan ^G či, jako se ^D okolo ^{Emi} ohně tančí,
^{Emi} zatan ^G či jako ^D na vodě ^{Emi} lod',
^{Emi} zatan ^G či jako to ^D slunce mezi ^{Emi} pomeranči,
^{Emi} zatan ^G či, a ^D pak ke mně ^{Emi} pojď'.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

®:

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

2x ®:

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica

Zatímco se ^{Hmi} koupeš, ^D umýváš si záda,
^G na největší ^{A7} loupež ve mně se ^D střádá,
^{Gdim} tak, jako se ^{Hmi} dáváš vodě,
^{Fdim} vezmu si tě ^{A7} já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

®:

Nechej vodu ^D vodou, ^G jen ať si klidně ^D teče,
chápej, že ^{Emi} touha je touha
a ^G čas se pomalu ^D vleče,
cigareta ^{Emi} hasne, káva ^G stydne, krev se ^D pění,
bylo by to ^{Emi} krásné, kdyby srdce bylo ^G klidné, ale
ono ^D není. ^{Emi} ^D ^{Emi}

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvalu.

R:

... ^{Emi} zatím ^{A7} co se ^D koupeš

R2:

R1: